

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (๒)

รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

การยืมคำจากภาษาหนึ่งไปใช้อีกภาษาหนึ่ง เป็นลักษณะของทุกภาษา ทุกภาษาในโลกนี้ย่อมมีการใช้คำภาษาอื่นปะปนกันเป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเกิดการนำคำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง

สาเหตุการยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย

๑. การตั้งถิ่นฐาน ประเทศไทยมีพื้นที่ติดต่อกับเพื่อนบ้าน ทำให้คนไทยนำคำของภาษานั้น ๆ มาใช้
๒. การค้าขาย ประเทศไทยติดต่อกับค้าขายกับต่างประเทศ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้า
๓. ศาสนาและวัฒนธรรม การเผยแพร่ศาสนา การรับเอาศาสนา ทำให้เราใช้คำของศาสนานั้น
๔. การศึกษาและการกีฬา ทั้งในหนังสือเรียน และข่าวสาวต่าง ๆ
๕. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การแต่งงาน การเข้านิเวศน์ การสงคราม การทูต ฯลฯ

๒. คำภาษาบาลี สันสกฤต

ข้อสังเกต คำยืมที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ดังนี้

คำภาษาบาลี	คำบาลีสันสกฤต
๑. ไม่ใช้พยัญชนะ “ศ” และ “ษ”	๑. ใช้ “ศ” และ “ษ” เช่น ปักษา ปักษี ศาสนา กษัตริย์ ตรุษ ศาสตรา ศัพท์ อักษร ศรี เศิธร
๒. ไม่ใช้ “รร” แต่นิยมใช้ “ริ” เช่น จรียา กรียา	๒. ใช้ รร เช่น จรรยา สุบรรณ สุวรรณ สุพรรณ ภรรยา ครรรภ์ ธรรม บรรพต วรรณ ขรรค์
๓. นิยมใช้พยัญชนะ ๒ ตัวติดกัน เช่น นิพพาน ปัญญา บุคคล ปัจจัย อัคคี วิญญาน	๓. ใช้คำที่พยัญชนะซ้ำวรรณ ไม่ติดกัน เช่น จันทร มนตรี อุทยาน พิศาร วิทยา พัสดุ
๔. ไม่ใช้ ฤ ฦ	๔. ใช้ตัว ฤ ฦ เช่น ฤษี ฤทธิ ฤกษ์ ฤทัย กฤษณา